

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/128/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014201289
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201289.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: Všeobecná nemocnica s poliklinikou Lučenec, n.o., so sídlom Námestie republiky 15, 984 01 Lučenec, IČO: 37 854 571, zastúpeného JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom so sídlom Ulica P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Želova 2, 829 24 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. ZS 602/00004/2013/R, č. sp. 71292/1104/2014/923 z 20. augusta 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/210/2014-121 z 25. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/210/2014-121 zo dňa 25. februára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. k. ZS 602/00004/2013/R, č. sp. 71292/1104/2014/923 z 20. augusta 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania úspešnému žalobcovi vo výške 671,92 Eur v zmysle § 250 k ods. 1 O.s.p.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. k. ZS 602/00004/2013/R, č. sp. 71292/1104/2014/923 z 20. augusta 2014, ktorým žalovaný čiastočne vyhovel rozkladu žalobcu, ktorý podal proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica č. ZS/602/00004/2013, č. sp. 141070/42207/2013/604 z 25. novembra 2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 4.000,- Eur za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“) pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti T. N., nar. X. M. XXXX, naposledy bytom C. a zmenil prvostupňové

rozhodnutie tak, že žalobca pacientovi neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, pričom porušenie spočívalo v tom, že počas hospitalizácie v dňoch od 24. januára 2013 do 26. januára 2013:

- pacientovi nebola vyšetrená sedimentácia, krvné plyny, saturácia O₂ pulzným oxymetrom
- RTG hrudníka nebolo zhodnotené odborníkom- rádiológom,
- počas hospitalizácie nebolo pacientovi vykonané pneumologické vyšetrenie,
- pacientovi nebolo zabezpečené pokračovanie hospitalizácie na internom alebo pneumologickom oddelení, kde by sa zdravotný stav pacienta dodiferencoval a následne liečil,
- pacientovi neboli podávané mukolytiká, t.j. lieky na rozpúšťanie hlienov, ani expektoranciá, t.j. lieky na uľahčenie vykašliavania,
- pacientovi nebola opakovane skontrolovaná a vyhodnotená hodnota glykémie, ktorá mala pri prijatí pacienta hodnotu 8,62 mmol/l.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na tvrdenie žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave, keď tvrdil, že zdravotná starostlivosť bola zo strany žalobcu pacientovi poskytnutá správne, na preukázanie ktorého označil ako dôkaz znalecký posudok vyhotovený pre účely trestného konania, zohľadnenia ktorého sa dožadoval v súdnom konaní. Naopak, žalovaný navrhoval neprihliadať na tento posudok, nakoľko bol vypracovaný za iným účelom, nebol podkladom rozhodovania správneho orgánu, keďže ho správny orgán nemal k dispozícii.

Krajský súd zastáva názor, že pokiaľ koná v plnej jurisdikcii, musí predmetný znalecký posudok v konaní zohľadniť a prihliadať naň. Predpokladom uloženia sankcie, t.j. vydania rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie, je naplnenie hypotézy ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, t.j. zistenia skutočnosti, že zdravotná starostlivosť poskytovateľom nebola poskytovaná správne. Ak zo záverov znaleckého posudku, hoci aj podaného v trestnom konaní sledujúc iný účel, vyplývajú odlišné závery ohľadom poskytovanej zdravotnej starostlivosti, krajský súd musel na tieto závery prihliadať.

Zástupkyňa žalovaného podľa krajského súdu správne poukázala na to, že súd je podaním správnej žaloby iba prizvaný do pozície preskúmania zákonnosti, či vyslovené odborné závery o poskytovaní zdravotnej starostlivosti boli vyslovené v súlade so zákonom, najmä z hľadiska vykonávania dokazovania, na základe ktorých sa dospelo k takýmto záverom, pričom súd neskúma a ani nemôže skúmať tieto závery z hľadiska odborného, nakoľko nedisponuje odbornými medicínskymi znalosťami, ale len z hľadiska právneho. Krajský súd preto zistené rozdiely v odborných názoroch medzi závermi konzultantov žalovaného a závermi, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku, vyhodnotil tak, že tieto rozpory je potrebné odstrániť v správnom konaní a za tým účelom bude povinnosťou žalovaného nariadiť znalecké dokazovanie súdnym znalcom, prípadne znaleckým ústavom. Pokiaľ sa správnym orgánom nepodarí ani po vykonanom znaleckom dokazovaní odstrániť rozpory, v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok (ďalej len „správny poriadok“) pri odôvodňovaní rozhodnutia zdôvodní, v čom spočívali rozpory, aké kroky vykonal na ich odstránenie a z akých dôvodov rozpory nebolo možné odstrániť. Musí tiež jednoznačne uviesť a zdôvodniť, z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal a prečo iné dôkazy odmietol, ako aj uviesť dôvody odmietnutia.

Znaleckým posudkom vypracovaným znaleckou organizáciou forensic.sk. - Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o. z 19. novembra 2013, bol spochybnený, inak správnym procesným postupom žalovaného, v správnom konaní ustálený skutkový stav. Krajský súd ďalej uviedol, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžso/10/2008 z 26. februára 2009 vychádza z inej skutkovej situácie, keď v tam posudzovanej veci súd dospel k záveru, že nie je potrebné požiadať o vypracovanie znaleckého posudku súdnym znalcom, nakoľko závery všetkých konzultantov potvrdili rovnaký názor, pričom ani žalobca nenamietal konkrétne nedostatky v záveroch konzultantov, a teda sa vychádzalo z ustáleného skutkového stavu veci. Ustálený skutkový stav veci nebol sporný ani v konaní vedenom pred krajským súdom v Banskej Bystrici pod č. 23S/66/2010, keď závery konzultantov neboli v súdnom konaní spochybnené žiadnym relevantným znaleckým posudkom.

Naopak, krajský súd poukázal na závery prijaté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Szd/3/2009 z 3. novembra 2009, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Banskej

Bystrici č. k. 23S/160/2008-129 z 18. februára 2009, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného pre nedostatočne zistený skutkový stav pre posúdenie veci, ak v konaní bol žalobcom predložený znalecký posudok s rozdielnymi závermi, k akým dospel žalovaný. Krajský súd zastáva stanovisko, že je irelevantným, či žalobca predložil znalecký posudok, o vypracovanie ktorého požiadal sám na preukázanie svojich tvrdení, alebo súd získal znalecký posudok podaný pre účely trestného konania, ak tento dôkaz žalobca označil v žalobe na preukázanie ním tvrdených skutočností. Účastník konania má povinnosť buď predložiť alebo označiť dôkaz. Ďalej poukázal na stanovisko Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovené v rozsudku č. k. 23S/152/2008-115 z 21. januára 2009 (rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Szd/12/2009 z 21. júla 2009), v zmysle ktorého súd predložil žalovanému nariadiť znalecké dokazovanie za účelom odstránenia zistených diametrálnych rozdielov medzi závermi súdneho znalca a žalovaného pri hodnotení postupu poskytovania zdravotnej starostlivosti lekármi žalobcu. V intenciách konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i súdov Slovenskej republiky sa nevyžaduje, aby bola súdom daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia na každý argument strany, t.j. na všetky žalobné námietky. Krajský súd v konaní v rámci plnej jurisdikcie, po oboznámení sa s predmetným znaleckým posudkom, dospel k záveru o potrebe odstrániť zistené rozpory vo vysoko odborných medicínskych záveroch nariadením znaleckého dokazovania v správnom konaní.

Krajský súd sa nestotožnil so všetkými žalobnými námietkami žalobcu, najmä ak tvrdil, že postup správnych orgánov v rámci celého konania bol v rozpore so zákonom. Naopak, správny orgán postupoval správne, v súlade s príslušnými právnymi normami pri vykonávaní dohľadu, ako aj v rámci správneho konania o uložení pokuty. V snahe zabezpečiť podklady rozhodnutia s cieľom úplného zistenia skutkového stavu postupoval v súčinnosti s konzultantmi žalovaného. Zabezpečil si dostatok podkladov k rozhodnutiu. Nebyť znaleckého posudku, ktorý vo svojich záveroch vyznel v prospech tvrdení žalobcu o tom, že žalobca mal pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti postupovať správne, súd by nemal dôvod zrušiť napadnuté rozhodnutie, pretože nezistil procesné pochybenia a už vôbec by nemohol spochybniť odborné medicínske závery, z ktorých vychádzal žalovaný pri sankcionovaní žalobcu. Krajský súd sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že v rámci vykonávania dohľadu koná písomne, t.j. nemusí nariadovať ústne pojednávanie ani prizývať na prerokovanie námietok lekárov z príslušného medicínskeho odboru, keďže na konanie o dohľade sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“) na rozdiel od správneho konania o uložení pokuty, na ktoré konanie sa už v zmysle § 77 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. vzťahuje správny poriadok. Vzhľadom k týmto skutočnostiam krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi, ktorý v konaní mal úspech, súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, vyúčtovaných v súlade s Výhláškou č. 655/2004 Z.z. Krajský súd nepriznal uplatnenú odmenu za úkon advokáta - vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (replika z 26. januára 2015), nakoľko na takýto úkon nebol vyzvaný súdom.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/210/2014-121 z 25. februára 2015 zmenil tak, že žalobu zamesti z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Žalovaný v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym záverom krajského súdu keď tvrdí, že správne právne posúdil porušenie § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti. Preto nesúhlasí, že krajský súd akceptoval znalecký posudok vypracovaný na účely trestného konania. Ďalej odkázal na svoje vyjadrenie k žalobe ako aj na ústny prednes na pojednávaní.

Poukázal na to, že znalecký posudok nebol predložený v správnom konaní, ale až v súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (31/2002 ZSP), podľa ktorého predmetom prieskumu môžu byť len tie námietky vznesené v žalobe, ktoré boli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a s ktorými sa musel žalovaný vysporiadať v

druhostupňovom rozhodnutí napadnutom žalobou. Podľa uvedeného rozhodnutia, predmetom súdneho prieskumu nemôžu byť nové námietky uplatnené po prvýkrát v žalobe, resp. počas súdneho sporu a súd nemôže námietky, ktoré neboli uplatnené v odvolacom konaní skúmať, ani na ne prihliadať.

Ďalej žalovaný vo svojom odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/130/2010-93, podľa ktorého je použitie znaleckého posudku pre účely trestného konania pre posudzovanie správnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti právne irelevantné. Znalecký posudok v trestnom konaní je zameraný na riešenie trestnoprávnych otázok a neposudzuje správnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti podľa zákona o zdravotnej starostlivosti. Uvedený záver vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/120/2012, ktorý neakceptoval v súdnom konaní odborné stanovisko predložené žalobcom až v súdnom konaní.

K rozhodnutiam uvádzaným krajským súdom č. k. 23S/160/2008-129 a č. k. 23S/152/2008-115 žalovaný uviedol, že v predmetných rozhodnutiach sa súd opieral o znalecký posudok, ktorý vypracoval odborník v danej medicínskej oblasti a to pre účely § 3 ods. 4 zákona o zdravotnej starostlivosti a v predmetnej právnej veci súd akceptoval vypracovaný znalecký posudok pre účely trestného konania, čo je podľa žalovaného podstatný rozdiel.

V odvolaní žalovaný dal do pozornosti ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého krajský súd môže vykonať dokazovanie za účelom tohto rozporu, a to pribratím znalca v konaní. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že znalecký posudok vypracovali súdni znalci v špecializačnom odbore súdna patológia, urgentná medicína, psychiatria a klinická onkológia. Pacient bol hospitalizovaný na oddelení ortopédie a úrazovej chirurgie a vyšetrený na internej ambulancii žalobcu, ale ani jeden súdny znalec nemá špecializáciu vnútorné lekárstvo. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 43 ods. 7 zákona č. 581/2004 Z.z., ktoré upravuje podmienky osôb pre výkon zdravotného dohľadu.

Záverom žalovaný uviedol, že postup pri prešetrovaní správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti nebol v rozpore so zákonom.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 27. apríla 2015. Vo svojom vyjadrení poukázal na posúdenie včasnosti podania odvolania.

Pokiaľ odvolací súd po posúdení včasnosti odvolanie neodmietne, navrhol, aby napadnutý rozsudok potvrdil a zaviazal žalovaného na úhradu trov odvolacieho konania.

Vo vyjadrení ďalej uviedol, že s odvolacími námietkami žalovaného nesúhlasí. Je úplne správny právny záver konajúceho súdu, ktorý vychádzal z ustanovenia § 250i ods. 2 O.s.p. Žalobca už zo začiatku namietal správnosť odborných záverov žalovaného ohľadne poskytovania zdravotnej starostlivosti pacientovi a navrhol, aby žalovaný v rámci správneho konania nariadil na odstránenie rozporov v odborných názoroch znalecké dokazovanie. Z tohto dôvodu nejde o nové námietky žalobcu, ktoré by neboli vznášané v správnom konaní.

K znaleckému posudku predloženému k žalobe žalobca poukázal na to, že v predmetnom znaleckom posudku sú uvedené odborné závery a tieto závery sú formulované jednoznačne z hľadiska medicínskeho a na ich záveroch nemení nič ani skutočnosť, že tento znalecký posudok bol vyhotovený v rámci trestného stíhania. Podľa názoru žalovaného, posúdenie poskytovania zdravotnej starostlivosti po odbornej stránke je rovnaké či už v trestnom, resp. správnom konaní a až následne na základe takého odborného posúdenia a pri zohľadnení kritérií, ktoré už môžu byť v oboch konaniach rôzne, sa následne rozhodne o potrestaní či už konkrétnej osoby, resp. subjektu. Žalobca poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia sp. zn. 1Szd/2/2013 z 18. marca 2014, sp. zn. 1Szd/3/2013 z 13. mája 2014 vo vzťahu k postaveniu znalcov, ktorých uprednostňuje pred konzultantmi žalovaného z hľadiska dôveryhodnosti ich skutkových zistení).

Žalobca poukázal na odborné stanovisko konzultantky MUDr. B. N., PhD. z 27. mája 2013, v ktorom

hodnotila poskytovanie zdravotnej starostlivosti ako správne. S predmetným stanoviskom sa žalovaný nevysporiadal.

K odbornej fundovanosti znaleckého posudku žalobca uviedol, že na prípade sa podieľal aj odborný konzultant MUDr. C.W., ktorý koncipoval nezávislé odborné stanovisko na základe analýzy lekárov so špecializáciou na internú medicínu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, rozhodnutie žalovaného a konanie predchádzajúce jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1 <.) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona č. 581/2004 Z.z., ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, alebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 <. podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu (§ 64 ods. 2 <.).

Podľa § 64 ods. 2 písm. b) zákona č. 581/2004 Z.z., úrad môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 <. pokutu až do výšky 9 958 eur, ak ide o právnickú osobu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 36 správneho poriadku, ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca. Proti rozhodnutiu o ustanovení znalca sa možno odvolať.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný čiastočne vyhovel rozkladu žalobcu, ktorý podal proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica č. ZS/602/0004/2013, č. sp. 141070/42207/2013/604 z 25. novembra 2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 4.000,- Eur za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti T. N., nar. X. M. XXXX, naposledy bytom C. a zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobca pacientovi neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, pričom porušenie spočívalo v tom, že počas hospitalizácie v dňoch od 24. januára 2013 do 26. januára 2013:

- pacientovi nebola vyšetrená sedimentácia, krvné plyny, saturácia O₂ pulzným oxymetrom,
- RTG hrudníka nebolo zhodnotené odborníkom- rádiológom,
- počas hospitalizácie nebolo pacientovi vykonané pneumologické vyšetrenie,
- pacientovi nebolo zabezpečené pokračovanie hospitalizácie na internom alebo pneumologickom oddelení, kde by sa zdravotný stav pacienta dodiferencoval a následne liečil,
- pacientovi neboli podávané mukolytiká, t.j. lieky na rozpúšťanie hlienov, ani expektoranciá, t.j. lieky na uľahčenie vykašliavania,
- pacientovi nebola opakovane skontrolovaná a vyhodnotená hodnota glykémie, ktorá mala pri prijatí pacienta hodnotu 8,62 mmol/l.

Najvyšší súd sa stotožňuje s právnymi závermi a logickými argumentmi krajského súdu k namietanému nedostatočnému zisteniu skutkovému stavu, a to vo vzťahu k listinnému dôkazu predloženému k žalobe žalobcu, konkrétne k znaleckému posudku vypracovanému znaleckou organizáciou forensis.sk- Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. z 19. novembra 2013. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd rozhodol o zrušení preskúmaného rozhodnutia z dôvodu potreby odstránenia rozporov medzi odbornými závermi vyjadrenými v jednotlivých odborných stanoviskách konzultantov žalovaného a predloženým znaleckým posudkom. Nakoľko sa žalobca dozvedel o vypracovaní znaleckého posudku a o jeho odborných záveroch až po skončení správneho konania a predložil ho prvýkrát k podanej žalobe, správny orgán nemal príležitosť posúdiť jeho právnu relevanciu pre predmetnú právnu vec. Krajský súd zároveň poukázal na inak správny postup správnych orgánov v súlade s príslušnými právnymi normami pri vykonávaní dohľadu, ako aj v rámci správneho konania o uložení pokuty, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, že krajský súd zrušil preskúmané rozhodnutie, nakoľko sa podávanie odborných vyjadrení konzultantmi neosvedčilo. Na druhej strane sa odvolací súd stotožňuje s tvrdením žalobcu o prípustnosti znaleckého posudku v podanej žalobe. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Szd/3/2009 z 3. novembra 2009, z ktorého vyplýva, cit. „Najvyšší súd sa

nemôže stotožniť s názorom žalovaného, že žalobkyňa predložením znaleckého posudku postupovala nad rámec správneho konania, lebo predloženie dôkazného prostriedku účastníkom súdneho konania, ktorý je vykonateľný v správnom konaní, ešte samo o sebe v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nediskvalifikuje takýto dôkaz z použitia v správnom súdnictve. Tento postup musí byť ospravedlnený osobitnými skutočnosťami, ktoré majú svoj spoločný základ v preskúvanom správnom alebo osobitnom konaní pred správnym orgánom.

Napríklad nemožnosť byť priamo oboznámený s písomnými podkladmi zistenými, alebo vypracovanými počas výkonu dohľadu žalovaným, je jedným z možných dôvodov, ktoré môžu ospravedlniť predloženie dôkazného prostriedku žalobkyňou až v štádiu súdneho konania.“

V predmetnej právnej veci žalobca nemohol predložiť znalecký posudok v prebiehajúcom správnom konaní, hoci bol vypracovaný ešte pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia, nakoľko ako vyplýva z podanej žaloby o znaleckom posudku nemal vedomosť. O predmetnom znaleckom posudku sa dozvedel až z doručeného uznesenia o zastavení trestného stíhania vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Lučenec ČVS: ORP-128/OVK-LC-2013. Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v podanom odvolaní, že predmetom súdneho prieskumu nemôžu byť nové námietky uplatnené po prvýkrát v žalobe, resp. počas súdneho sporu a súd nemôže námietky, ktoré neboli uplatnené v odvolacom konaní skúmať, ani na ne prihliadať, ak existujú dôvody, pre ktoré účastník konania nemohol predmetné námietky vzniesť, nakoľko preukázateľne o nich nemal vedomosť.

K uplatneniu ustanovenia § 250i ods. 2 O.s.p., teda tzv. plnej jurisdikcie súdu v rámci správneho trestania, odvolací súd zastáva názor, že krajský súd po vlastnej úvahe správne rozhodol o zrušení rozhodnutia žalovaného, ktorému zároveň nariadil vykonanie znaleckého dokazovania súdnym znalcom, prípadne znaleckým ústavom za účelom odstránenia rozporov. Správny orgán totiž nemal možnosť posúdiť znalecký posudok predložený žalobcom k žalobe, a nakoľko vznikli rozpory medzi závermi znalcov v znaleckom posudku a odbornými vyjadreniami konzultantov žalovaného, v novom konaní bude potrebné, aby sa správny orgán odborne vysporiadal so skutočnosťami uvedenými v znaleckom posudku. Tento postup krajského súdu má oporu v už vyššie citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Szd/3/2009 z 3. novembra 2009, z ktorého vyplýva, cit.: „Obdobne myšlienka žalovaného, že krajský súd nesprávne konal, keď rozhodol, že rozpor medzi dvoma rozdielnymi listinnými dôkazmi má odstrániť žalovaný a to tak, že nariadi znalecké dokazovanie súdnym znalcom, resp. príslušným ústavom, pri ktorej žalovaný vychádzal z ust. § 250i ods. 2 O.s.p. nie je správna. Na jednej strane je pravdou, že nie je v určitých prípadoch viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom, avšak krajský súd adresoval žalovanému prostredníctvom svojho odôvodnenia informáciu, že skutkový stav nebol zistený vôbec (existencia protikladných odborných zistení), a preto mu rozhodnutie vrátil na ďalšie konanie za účelom zistenia skutkového stavu. Ako už bolo vyššie odôvodnené, táto situácia mohla nastať zásluhou žalovaného aj počas súdneho konania.

Nielen štruktúra Ústavy Slovenskej republiky (5. hlava - zákonodarná moc, 6. hlava - výkonná moc, 7. hlava - súdna moc) ale aj z čl. 141 ods. 2 ústavy jednoznačne vyplývajú ústavné limity jednotlivých zložiek štátnej moci. Sú preto počas súdneho konania v tak odborných otázkach nemôže vysloviť sám odborný záver o tom, či bola zdravotná starostlivosť poskytnutá v súlade s najnovšími poznatkami lekárskej vedy v situácii, keď skupina odborníkov (okrem iného nositeľov prestížnych pedagogických titulov v oblasti medicínskeho vzdelávania) na poskytovanie zdravotníckej starostlivosti dôjde k celkom opačným záverom, ako znalec, ktorý je štátom aprobovanou osobou na osvedčovanie odborných skutočností. Takýto záver musí vysloviť správny orgán a súd je podaním správnej žaloby iba prizvaný do pozície preskúmania zákonnosti, či vyslovené odborné závery o poskytovaní zdravotníckej starostlivosti boli vyslovené v súlade so zákonom /a najmä so zásadou voľného hodnotenia dôkazov/ alebo nie, pričom obsah týchto záverov neskúma z hľadiska odborného ale z hľadiska právneho.“

Rovnako tak úlohou správneho orgánu po zrušení rozhodnutia bude posúdiť, či znalecký posudok vypracovali znalci z príslušného odvetvia a odboru, ktorí sú spôsobilí na posúdenie skutočností predjednávaných v predmetnej právnej veci.

Odvolací súd považuje za dôležité poukázať na odborné stanovisko konzultantky MUDr. B. N., PhD. z 2. apríla 2013 a na neskoršie doplnenie stanoviska zo 17. júna 2013, na základe námietok žalobcu, ktoré sú obsahom administratívneho spisu predloženého súdu, ktorá uviedla, že zdravotná starostlivosť nebola pacientovi poskytnutá správne. Preto uvedené vyjadrenia neboli uvedené v prospech žalobcu, ako to uvádza vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil a ani mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.